

Η 32η επέτειος εκλογής του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου - Από τη μαρτυρική Ίμβρο στην κορυφή της Ορθοδοξίας

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)



Σαν σήμερα, 22 Οκτωβρίου 1991, ο από Φιλαδελφείας, Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Βαρθολομαίος, εις διαδοχήν του αιμνήστου Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου, εξελέγη 270ος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και [Οικουμενικός Πατριάρχης](#) με το όνομα ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ Α΄.

Ο Παναγιώτατος, ο οποίος συμπληρώνει 32 χρόνια από την ανάρρησή του στον θρόνο της εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, ανέλαβε σε μια κρίσιμη για το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την ομογένεια περίοδο καταφέροντας να προσπελάσει τα εμπόδια και τις δυσκολίες και να θέσει τον Θεσμό στο επίκεντρο σύγχρονων προβληματισμών, όπως η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, ο διαθρησκευτικός και διαχριστιανικός διάλογος και η προώθηση της ειρήνης κι αδελφοσύνης μεταξύ των λαών.

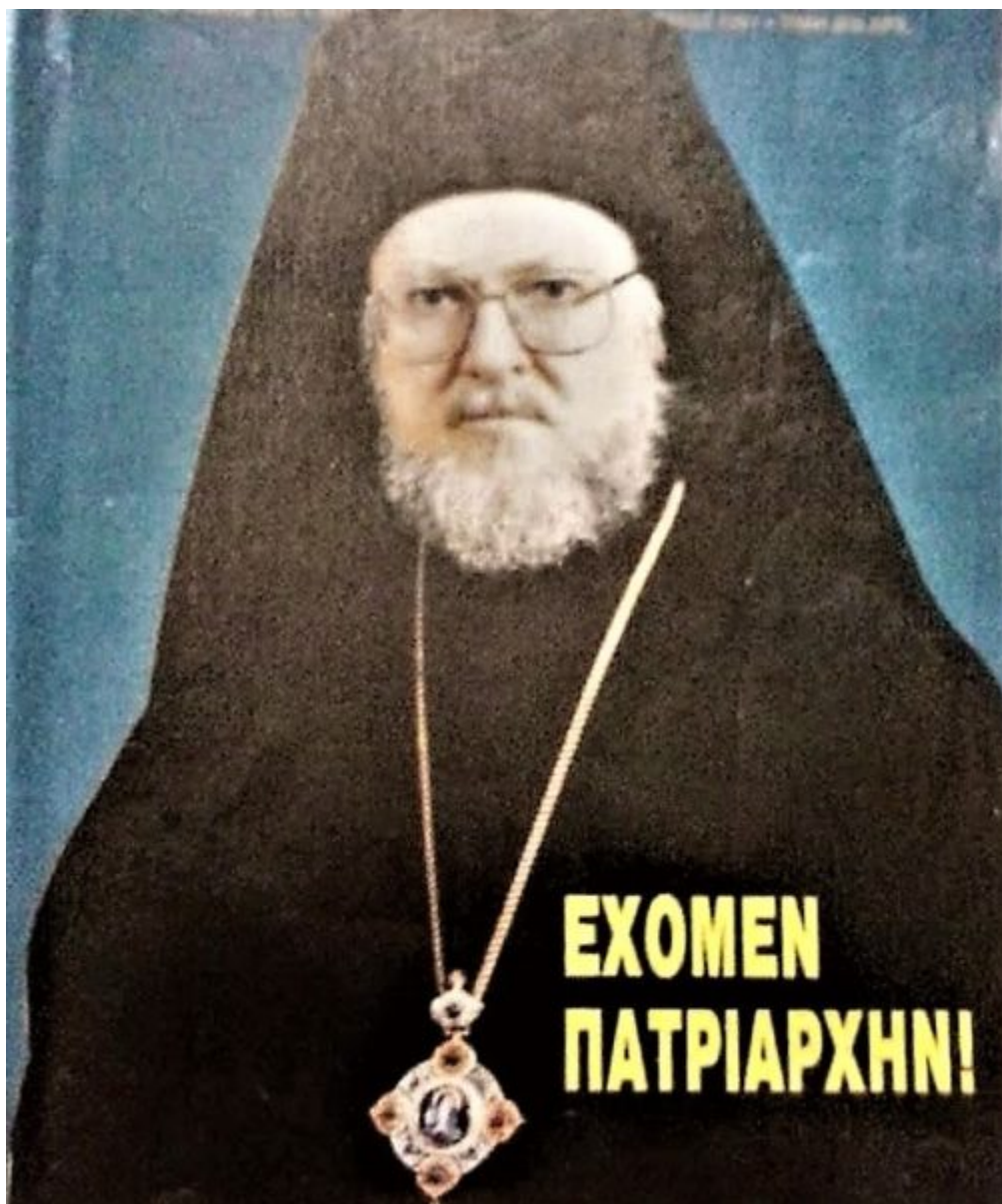
Στις 2 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε η τελετή ενθρόνισής του:

Για την εξέλιξη που είχε η ιερατική του πορεία και τις μέριμνες του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο Παναγιώτατος είχε αναφέρει:

«Όταν πριν από 60 χρόνια εισήλθα στον ιερό κλήρο, δεν μπορούσα ασφαλώς να φανταστώ την εξέλιξη και την πορεία που θα είχα μέσα στην Εκκλησία. Επιθυμία μου ήταν και παραμένει να διακονώ τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Αυτό ήθελα πάντοτε, γι' αυτό με την απόφασή μου να γίνω κληρικός βρήκα την ευτυχία στη ζωή μου. Είναι πολύ σημαντικό ό,τι κάνουμε στη ζωή μας να μας φέρνει πληρότητα.{...}

Όταν η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου μας με εξέλεξε Οικουμενικό Πατριάρχη, 270ό διάδοχο του Αποστόλου Ανδρέου, ιδρυτού της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, αισθάνθηκα ακόμα περισσότερο το βάρος της ευθύνης να διακονώ έναν τόσο σημαντικό και αρχαίο θεσμό, τον αρχαιότερο εν λειτουργία που υφίσταται σήμερα στην Κωνσταντινούπολη, και όχι μόνον. **Αυτό το αίσθημα ευθύνης και αφοσίωσης προς την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία και προς το ποίμνιό της σε όλο τον κόσμο αισθάνομαι κάθε ημέρα της ζωής μου.**

Ο αγώνας και η αγωνία μου, η μέριμνά μου και η καθημερινή διακονία μου είναι να δίδει το Οικουμενικό Πατριαρχείο μας η μαρτυρία του στον κόσμο για την πνευματική ενίσχυση του λαού του Θεού, σε μια εποχή πολλαπλών δοκιμασιών, αλλά και για την προώθηση του διαλόγου μεταξύ θρησκειών, λαών και πολιτισμών, με στόχο την επικράτηση της ειρήνης σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Ταυτόχρονα, μεριμνούμε για την ενίσχυση της Ομογενείας μας εδώ, στην Πόλη, και για τη διαφύλαξη της κληρονομιάς των πατέρων μας. Αυτή είναι η δική μας ταπεινή προσπάθεια, την οποία θα συνεχίζουμε όσο μας επιτρέπει ο Θεός, γιατί από Εκείνον προέρχονται όλα»



Πώς αποφάσισε να γίνει ιερέας

Κάποτε είχε διηγηθεί στο Α' Πρόγραμμα της Βελγικής Δημόσιας Τηλεόρασης, σε εκπομπή με τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Βελγίου** κ. Αθηναγόρα, πώς αποφάσισε να γίνει ιερέας.

«Νομίζω ότι ήτο μία κλήσις του Θεού, εις συνδυασμόν με την γενικωτέραν ατμόσφαιραν και παράδοσιν την επικρατούσαν εκείνην την εποχήν εις την γενέτειράν μου. Αυτά είχαν πολύ στενήν σχέσιν με την θρησκεία. Πάντοτε κρατούσα στενήν φιλίαν με τον ιερέα του χωριού μου και επίσης με τον Επίσκοπον της νήσου μου, ο οποίος ήτο και ο πνευματικός μου. Όλα αυτά συνέβαλον εις την τελικήν μου απόφασιν, την οποίαν έλαβον αμέσως μετά το πέρας των θεολογικών μου σπουδών εις την Χάλκην.



Αρχικώς ο κατά σάρκα πατέρας μου δεν το απεδέχθη ευκόλως, ήτο διστακτικός, αλλά οι γονείς μου αντελήφθησαν τελικώς, ότι η απόφασίς μου ήτο ειλημμένη. Όταν ο Θεός επέτρεψε εις τους γονείς μου την μεγάλην ευλογία να ίδουν τον υιό τους Οικουμενικόν Πατριάρχην, ήταν πολύ υπερήφανοι και χαρούμενοι. Είναι πολύ σπάνιο εις την ιστορίαν της Ορθοδοξίας μας και οι δύο γονείς να ζήσουν την χαράν και να ίδουν την ενθρόνιση του υιού τους ως Πατριάρχου. Ήμουν ευγνώμων εις τον Θεόν που επέτρεψε, εις τους γονείς μου και εις εμένα, αυτήν την μεγάλην χαράν και ευλογίαν».

«Η ομορφιά με την οποία ο Θεός έντυσε την Δημιουργία, αντανακλάται μέσα εις την Θείαν Λειτουργίαν, σαν ομορφιά ορατών και αοράτων πραγμάτων», είχε πει, αναφέροντας σε άλλη στιγμή πως υπάρχει μία αποστολή στη ζωή του: «λατρεία, προσευχή, κόπος διά την διατήρησιν του περιβάλλοντος και συμβολήν υπέρ της ενότητος της Ορθοδόξου Εκκλησίας και τον οικουμενικόν και διαθρησκευακόν διάλογον. Η λατρεία είναι το κέντρο της ζωής του».



Σύντομο βιογραφικό

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, κατά κόσμον Δημήτριος Χ. Αρχοντώνης, γεννήθηκε στους Αγίους Θεοδώρους Ίμβρου, την 29η Φεβρουαρίου 1940. Τα εγκύκλια μαθήματα παρακολούθησε στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού του, στο Ζωγράφειο Γυμνάσιο-Λύκειο της Κωνσταντινουπόλεως και στην Κεντρική Σχολή Ίμβρου. Στη συνέχεια φοίτησε στην Ιερά Θεολογική Σχολή Χάλκης, στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών Ρώμης (Γρηγοριανό Πανεπιστήμιο), το Οικουμενικό Ινστιτούτο του Bossey (Ελβετία) και το Πανεπιστήμιο του Μονάχου. Μιλάει επτά γλώσσες.

Χειροτονήθηκε Διάκονος το 1961, Πρεσβύτερος το 1969 και Μητροπολίτης Φιλαδελφείας το 1973. **Το 1990 προήχθη σε Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνος και στις 22 Οκτωβρίου 1991 εξελέγη παμψηφεί Οικουμενικός Πατριάρχης.**

Μεταξύ των ετών 1961-1963 εκπλήρωσε την υποχρεωτική κατά τους νόμους στρατιωτική Του θητεία.

Διετέλεσε Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Γραφείου του αμέσου προκατόχου Του, Πατριάρχου Δημητρίου, καθ' όλη της διάρκειας της Πατριαρχίας Του (1972-1991).

Από την εκλογή Του ως Οικουμενικού Πατριάρχου εργάζεται για την ενίσχυση της πανορθόδοξης ενότητας και συνεργασίας. Για τον σκοπό αυτό καθιέρωσε τις Συνάξεις των Ορθοδόξων Προκαθημένων και πραγματοποίησε πολλές επισκέψεις προς αυτούς, καθώς, επίσης, τους προσκάλεσε και τους υποδέχθηκε στην Ιερή Καθέδρα Του στο Φανάρι. Συγκάλεσε την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Κρήτη, τον Ιούνιο του 2016, και προήδρευσε κατά τις εργασίες της. Επίσης, προωθεί τον οικουμενικό διάλογο με τις άλλες Χριστιανικές Εκκλησίες και Ομολογίες, επισκεπτόμενος τις έδρες τους και συμμετέχοντας σε διαχριστιανικά συνέδρια και επετειακές εκδηλώσεις.

Από το έτος 2004 διεύρυνε την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, απευθύνοντας πρόσκληση και προς τους εκτός Τουρκίας Ιεράρχες του Θρόνου για να συμμετάσχουν σε αυτή. Ακόμη, συγκάλεσε πολλές φορές Συνάξεις της Ιεραρχίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Με πρωτοβουλία Του εκδίδεται, ήδη από τη δεκαετία του '90, η "Επετηρίς του Οικουμενικού Πατριαρχείου", και επανεκδόθηκε και το επίσημο ενημερωτικό περιοδικό της Μητρος Εκκλησίας, "Ορθοδοξία".

Αμέσως μετά την εκλογή του μερίμνησε για την επαναλειτουργία της Ιεράς Θεολογικής Σχολής Χάλκης, η οποία παραμένει "σιωπηλή" από το 1971, και για την επίτευξη αυτού του δίκαιου σκοπού συνεχίζει αμείωτα τις προσπάθειές Του.